

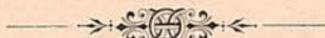
\*

растения, до които се намираше лодката. Вънастъ отново се възвърна *куражътъ*. Всъки взе, каквото намъри въ лодката и започнахме да биемъ крокодилите. Страшна бъше тази битка! Ние бъхме много бързи въ работата си. Никога прѣзъ живота си не сме се показвали тъй *храбри*, както прѣзъ този денъ.

Слѣдъ нѣколко врѣме отъ многото крокодили останаха само нѣколко ранени неприятели. Опастността прѣмина, и ние си поотдѣхнахме. За да не дойдатъ други крокодили, рѣшихме да бѣгаме. Подкарахме лодката си така бѣрже, че за нѣколко минути бъхме далечъ отъ мястото на битката.

Двамата ми другари тогава взеха да разглеждатъ убитото крокодилче. То много приличаше на голѣмитѣ крокодили. Кожата му бъше мека и твърдѣ миризлива.

Подиръ единъ часъ излѣзохме на рѣчния брѣгъ. Тамъ моите другари се признаха, че други пѫть не биха искали да отиватъ на такъвъ опасенъ ловъ “



### Богъ и сѣячъ.

(приказка).

**E**дно врѣме Дѣдо Господъ ходѣлъ по земята и гледалъ какво правятъ хората. Веднажъ той се спрелъ при единъ селянинъ на една нива и го запиталъ:

— Какво правишъ, побратиме?

\*

\*